॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

उथ्सन्नयुज्ञो वा एष यद्ग्निः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यद्वै यज्ञस्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदांश्विनीरुपं दधात्यश्विनौ वे देवानां भिषजौ ताभ्यामेवास्मे भेषजं करोति पश्चोपं दधाति पाङ्को यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्मे भेषजं करोत्यृत्व्यां उपं दधात्यृत्नां क्रस्ये (१)

पश्चोपं दधाति पश्च वा ऋतवो यावंन्त एवर्तव्स्तान्कंल्पयित समानप्रंभृतयो भवन्ति समानोदंर्कास्तस्मांध्समाना ऋतव एकंन प्रदेन व्यावंर्तन्ते तस्मांदृतवो व्यावंर्तन्ते प्राण्भृत उपं दधात्यृतुष्वेव प्राणान्दंधाति तस्मांध्समानाः सन्तं ऋतवो न जींर्यन्त्यथो प्रजनयत्येवैनानेष वै वायुर्यत्प्राणो यदंत्व्यां उप्धायं प्राण्भृतं - (२)

उपदर्धाति तस्माथ्सर्वांनृतूननं वायुरा वंरीवर्ति वृष्टिसनीरुपं दर्धाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार र् सादयति तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षिति यत्प्रांण्भृतं उपधायं वृष्टिसनीरुपदर्धाति तस्माद्धायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते पृशवो वै वंयस्यां नानांमनसः खलु वै पृशवो नानांव्रतास्तेंऽप एवाभि समनसो (३)

यं कामयेतापृशुः स्यादिति वयस्यास्तस्योप्धायापुस्या

कामयेत पशुमान्थस्यादित्यंपस्यांस्तस्योपधार्य वयस्यां उपं दथ्याथ्संज्ञानंमेवास्मैं पृशुभिः करोति पशुमानेव भविति चतंस्रः पुरस्तादुपं दधाति तस्मांचत्वारि चक्षुंषो रूपाणि द्वे शुक्के द्वे

मूर्धन्वर्तीर्भवन्ति तस्मौत्पुरस्तौन्मूर्धा पश्च दक्षिणायाड् श्रोण्यामुपं दधाति पश्चोत्तंरस्यां तस्मौत्पश्चाद्वर्षीयान्-पुरस्तौत्प्रवणः पश्चिस्तो वय इति दक्षिणेऽश्स उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरे-

कृष्णे (४)

ऽश्सांवेव प्रतिं दथाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पृक्ष उपं दथाति सिश्हो वय इत्युत्तरे पृक्षयोरेव वीर्यं दथाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पश्नामधिपतिः॥ (५)

क्षायां उप्पायं प्राण्भतः समंनसः कृष्णे पुरुषो वय इति पश्चं वापः॥———[१] इन्द्रांग्री अव्यंथमानामितिं स्वयमातृण्णामुपं दधातीन्द्राग्निभ्यां वा इमौ लोकौ विधृतावनयौर्लोकयोर्विधृत्या अधृतेव वा

एषा यन्मध्यमा चितिर्न्तिरेक्षिमिव वा एषेन्द्राँग्री इत्यांहेन्द्रांग्री वे देवानांमोजोभृतावोजंसैवैनांमन्तिरक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृण्णामुपं दधात्यन्तिरक्षं वे स्वयमातृण्णाऽन्तिरिक्षमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं (६)

घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथों प्राजापृत्यो वा अर्थः

प्रजापितिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भविति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये देवानां वै सुवर्गं लोकं यतां दिशः समंद्रीयन्त त एता दिश्यां अपश्यन्ता उपांदधत ताभिर्वे ते दिशोंऽह ५ हन् यद्दिश्यां उपुदधांति दिशां विधृत्ये दशं प्राणभृतः पुरस्तादुपं (७)

दधाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव पुरस्ताँ द्धत्ते

तस्मौत्पुरस्तौत्राणा ज्योतिष्मतीमुत्तमामुपं दधाति तस्मौत्राणानां वाग्ज्योतिंरुत्तमा दशोपं दधाति दशांक्षरा विराह्विराद्धन्दंसां ज्योतिज्यीतिरेव पुरस्ताँ इते तस्माँत्पुरस्ताङ्गोतिरुपाँस्महे छन्दा रेसि पृशुष्वाजिमेयुस्तान्बृंहृत्युदंजयुत्तस्माद्वार्ह्ताः (८) पुशवं उच्यन्ते मा छन्द इतिं दक्षिणत उपं दधाति तस्मादक्षिणावृंतो मासाः पृथिवी छन्द इति पश्चात्प्रतिष्ठित्या

अग्निर्देवतेत्युंत्तरत ओजो वा अग्निरोर्ज एवोत्तरतो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयति षद्विर्श्शथ्सं पंद्यन्ते षद्विर्श्शदक्षरा

बृहती बार्ह्नताः पशवों बृहत्यैवास्मैं पशूनवं रुन्धे बृहती छन्दंसाइ स्वारांज्यं परीयाय यस्यैता - (९) उंपधीयन्ते गच्छंति स्वारांज्य सप्त वालंखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पश्चाथ्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणा द्वाववाश्ची प्राणानाः प सवीर्यत्वायं मूर्घाऽसि राडितिं पुरस्तादुपं दधाति यन्त्री राडितिं

पश्चात्प्राणानेवास्मैं समीचों दधाति॥ (१०) देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत तदसुंरा अकुर्वत ते देवा एता अंक्ष्णयास्तोमीयां अपश्यन्ता अन्यथाऽनूच्यान्यथोपांदधत् तदसुंग् नान्ववांयन्ततों देवा अभवन्यरासुंग् यदंक्ष्णयास्तोमीयां अन्यथाऽ-नूच्यान्यथोपदधाति भ्रातृंव्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवत्याशुस्त्रिवृदिति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै त्रिवृद् (११) यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति व्योम सप्तदश इति

दक्षिणतोऽत्रं वै व्योमान्नर्थं सप्तद्शोऽन्नमेव दक्षिणतो धेते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते धुरुणं एकविश्श इति पृश्चात्प्रतिष्ठा वा एकविश्शः प्रतिष्ठित्ये भान्तः पंश्चद्रश इत्यंत्तर्त ओजो वे भान्त ओजंः पश्चद्रश ओजं एवोत्तरतो धंते तस्माद्तत्तरतोभिप्रयायी जंयति प्रतृतिरष्टाद्श इति पुरस्ता- (१२)

दुपं दधाति द्वौ त्रिवृतांविभिपूर्वं यंज्ञमुखे वि यांतयत्यभिवृर्तः संविश्श इति दक्षिणतोऽत्रं वा अभिवृत्तीऽत्रश्रं सिवृश्शो-ऽत्रंमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नंमद्यते वर्चौ द्वाविश्श इति पश्चाद्यद्विश्यतिर्द्धे तेनं विराजौ यद्दे प्रतिष्ठा तेनं विराजोरेवाभिपूर्वमृत्राद्ये प्रतिं तिष्ठति तपो नवद्श इत्युंत्तर्तस्तस्मांथ

हस्तंयोस्तप्स्वितंरो योनिश्चतुर्विष्श इतिं पुरस्तादुपं दधाति चतुर्विषशत्यक्षरा गायत्री गायत्री यंज्ञमुखं यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति गर्भाः पश्चविष्श इतिं दक्षिणतोऽत्रं वै गर्भा

अर्न्न पश्चिव्रशोऽन्नमेव देक्षिणतो धेत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यत् ओर्जस्त्रिणव इति पश्चादिमे वै लोकास्त्रिणव पृष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति सम्भरंणस्त्रयोवि श इ- (१४)

त्युंत्तर्तस्तस्मांथ्स्व्यो हस्तयोः सम्भार्यतरः ऋतुंरेकत्रिष्श इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वे ऋतुंर्यज्ञमुखं वाग्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयित ब्रध्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रिष्श इति दक्षिणतो-ऽसौ वा आदित्यो ब्रध्नस्यं विष्टपं ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितंरः प्रतिष्ठा त्रयस्त्रिष्श इति पश्चात्प्रतिष्ठित्ये नाकः षद्गिष्श इत्युंत्तरतः सुवर्गो व लोको नाकः सुवर्गस्यं लोकस्य समष्टिम। (१५)

वै त्रिवृदितिं पुरस्तांथ्स्वयस्रंयोविश्श इतिं सुवृगों वै पश्चं च (३) आशुर्व्यांम धुरुणों भान्तः प्रतूर्तिरिभवृतों वर्च्स्तपो योनिर्गर्भा ओजःं सम्भरंणः ऋतुंब्र्य्यस्यं प्रतिष्ठा नाकः पोडंश॥॥५॥——[३]

अग्नेर्भागों ऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्यंज्ञमुखं दीक्षा यंज्ञमुखं ब्रह्मं यज्ञमुखं त्रिवृद्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित नृचक्षंसां भागों ऽसीतिं दक्षिणतः शुंश्रुवा रसो वै नृचक्षसो ऽन्नं धाता जातायैवास्मा अन्नमिपं दधाति तस्मां ज्ञातो ऽन्नंमित्त ज्नित्र इत्याहान्नं वै जनित्र- (१६)

मन्नर् सप्तद्शोऽन्नमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते मित्रस्यं भागोऽसीति पश्चात्प्राणो वै मित्रोऽपानो वर्रुणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एंकविर्शः स्तोम् इत्यांह प्रतिष्ठा वा एंकविर्शः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य

भागोंऽसीत्यंत्तर्त ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोर्जः क्षत्रमोर्जः पश्चदश - (१७)

ओजं प्रवोत्तंरतो धंते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयति वसूंनां भागोंऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै वसंवो यज्ञमुखं रुद्रा यंज्ञमुखं चंतुर्वि शो यंज्ञमुखम्व पुरस्ताद्वि यांतयत्यादित्यानां भागोंऽसीतिं दक्षिणतोऽत्रं वा आंदित्या अत्रं मुरुतोऽत्रं गर्भा अत्रं पश्चवि शोऽत्रंमेव दक्षिणतो धंते तस्माद्दक्षिणेनात्रंमद्यते-ऽदित्यै भागों - (१८)

ऽसीतिं पृश्चात्प्रंतिष्ठा वा अदितिः प्रतिष्ठा पूषा प्रंतिष्ठा त्रिणवः प्रतिष्ठित्ये देवस्यं सिवृतुर्भागोऽसीत्यंत्तर्तो ब्रह्म वै देवः संविता ब्रह्म बृह्स्पितृर्ब्वह्मं चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तर्तो धंत्ते तस्मादुत्तरोऽधीं ब्रह्मवर्चसितंरः सावित्रवंती भवति प्रसूत्ये तस्माद्भाह्मणानामुदींची सिनः प्रसूता धूर्त्रश्चेतुष्टोम इति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै धूर्त्रो (१९)

यंज्ञमुखं चंतुष्टोमो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित् यावांनां भागोंऽसीतिं दक्षिणतो मासा वै यावां अर्धमासा अयांवास्तस्माँद्दक्षिणावृंतो मासा अत्रं वै यावा अत्रं प्रजा अत्रंमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनात्रंमद्यत ऋभूणां भागोंऽसीतिं पृश्चात् प्रतिष्ठित्यै विवृर्तोंऽष्टाचत्वारि्ष्श इत्युंत्तर्तोऽनयौंलर्गेकयौंः सवीर्यत्वाय तस्मादिमौ लोकौ समावद्वीर्यौ (२०)

यस्य मुख्यंवतीः पुरस्तांदुपधीयन्ते मुख्यं एव भंवत्यास्य मुख्यां जायते यस्यान्नंवतीर्दक्षिणतोऽत्त्यन्नमास्यान्नादो जायते यस्यं प्रतिष्ठावंतीः पृश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्यौजस्वतीरुत्तर्त ओजस्व्येव भंवत्यास्यौजस्वी जायतेऽको वा एष यद्ग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छुस्रं यदेषा विधा (२१)

विधीयतेऽर्क एव तद्क्यंमनु वि धीयतेऽत्त्यन्नमास्यान्नादो जायते यस्यैषा विधा विधीयते य उं चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवावं रुन्धे न वा इदं दिवा न नक्तंमासीदव्यांवृत्तं ते देवा एता व्यंष्टीरपश्यन्ता उपादधत् ततो वा इदं व्यौच्छ्द्यस्यैता उपधीयन्ते व्यंवास्मां उच्छत्यथो तमं एवापं हते॥ (२२)

वै जुनित्रं पश्चद्शोऽदिंत्यै भागो वै धुर्त्रः सुमावद्वीर्यौ विधा ततो वा हुदं चतुर्दश च (४) अग्नेर्नृचक्षंसाञ्चनित्रं मित्रस्येन्द्रंस्य वसूनामादित्यानामदित्ये देवस्यं सवितुः सांवित्रवंती धुर्त्रो यावानामृभूणां विवर्तश्चतुर्दशा॥७॥———[४]

अग्नें जातान्त्र णुंदा नः सपलानितिं पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृंव्यान्त्र णुंदते सहंसा जातानितिं पश्चार्जनिष्यमाणानेव प्रतिं नुदते चतुश्चत्वारिष्शः स्तोम् इतिं दक्षिणतो ब्रह्मवर्चसं वै चंतुश्चत्वारिष्शो ब्रह्मवर्चसमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्मादक्षिणोऽधौं ब्रह्मवर्चसितंरः षोड्शः स्तोम् इत्यंत्तरत ओजो वै षोड्श ओजं पृवोत्तंरतो धंत्ते तस्मात् (२३) भ्रातृंव्यान्प्रणुद्य वज्रमनु प्र हंरति स्तृत्ये पुरींपवर्तीं मध्य उपं दधाति पुरींषं वे मध्यंमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिन्ते सात्मामुष्मिं ह्योके भविति य एवं वेदैता वा अंसप्त्रा नामेष्टंका यस्यैता उपधीयन्तें (२४)

उत्तरतोभिप्रयायी जंयित वज्रो वै चंतुश्चत्वारिष्शो वर्जः षोडशो यदेते इष्टंके उपदर्भात जाताः श्चैव जंनिष्यमाणाः श्च

नास्यं स्पत्नों भवति पृशुर्वा एष यद्ग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाति विराजंमेवोत्तमां पृशुषुं दधाति तस्मौत्पशुमानुंत्तमां वाचं वदित दशंदृशोपं दधाति सवीर्य्वायाँक्ष्णयोपं दधाति तस्मांदक्ष्णया पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्ये यानि वे छन्दारंसि सुवर्ग्याण्यास्नतेर्देवाः सुंवर्गं लोकमांयन्तेनर्षयः (२५)

निरंमिम्तेव्रेछन्दो वरिव्रेछन्द इति ता उपांदधत ताभिर्वे ते सुंवर्गे लोकमायन् यदेता इष्टंका उपदर्धाति यान्येव छन्दा रेसि सुवर्गाणि तैरेव यजमानः सुवर्गं लोकमेति यज्ञेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः स्तोमंभागैरेवासृंजत् यत् (२६)

अश्राम्यन्ते तपोऽतप्यन्त तानि तपंसापश्यन्तेभ्यं एता इष्टंका

स्तोमंभागा उपदर्धाति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते बृह्स्पतिवा एतद्यज्ञस्य तेजः समंभरद्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति सर्तेजसमेवाग्निं चिंनुते बृह्स्पतिवां एतां यज्ञस्यं प्रतिष्ठित्यै सप्तसप्तापं दधाति सवीर्यत्वायं तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्यै॥ (२७)

उत्तर्तो धंत्ते तस्मांदुपधीयन्त् ऋषयोऽसृजत् यत् त्रिचंत्वारिश्शच॥५॥————[५] रश्मिरित्येवाऽऽदित्यमंसृजत प्रेतिरिति धर्ममन्विंतिरिति

दिवर् सन्धिरित्यन्तरिक्षं प्रतिधिरितिं पृथिवीं विष्टम्भ

इति वृष्टिं प्रवेत्यहंरनुवेति रात्रिमुशिगिति वसूँन्प्रकेत इतिं रुद्रान्थ्संदीतिरित्यांदित्यानोज् इति पितृ इस्तन्तुरिति प्रजाः पृंतनाषाडितिं पश्त्रेवदित्योषंधीरभिजिदंसि युक्तग्रांवा (२८) इन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव दंक्षिणतो वज्रं पर्योहदभिजित्यै ताः

प्रजा अपंप्राणा असृजत तास्वधिंपतिरसीत्येव प्राणमंदधाद्यन्तेर्यपान स॰सर्प इति चक्षुंर्वयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरंपानतीः पश्यंन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अभवन्तास् त्रिवृदसीत्येव मिथुनमंदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९) भवंन्तीर्न प्राजांयन्तु ताः सर्श्रोहोंऽसि नीरोहोंऽसीत्येव

प्राजनयुत्ताः प्रजाः प्रजांता न प्रत्यंतिष्ठन्ता वंसुकोऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीत्येवैषु लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकोंऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिरुसीतिं प्रजा एव प्रजाता एषु लोकेषु प्रतिष्ठापयति सात्मान्तरिक्षः रोहति सप्रांणोऽमुष्मिँ होके प्रति तिष्ठत्यव्यंर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति य एवं वेदं॥ (३०)
युक्तग्रांवा प्रजा मिथुन्यन्तरिक्षं द्वादंश च॥३॥————[६

नाकसद्भिवै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तन्नांकसदां नाकसत्त्वं यन्नांकसदं उपदर्धाति नाकसद्भिरेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति

यन्नाक्सद उप्दर्धात नाक्सद्भिष्व तद्यजमानः सुवृगं लाकमति सुवृगी वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकं भवति यजमानायत्नं वै नाक्सदो यन्नांक्सदं उपदर्धांत्यायतंनमेव तद्यजमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नांक्सदो यन्नांकसदं (३१)

उपदर्धाति पृष्ठानांमेव तेजोऽवं रुन्धे पश्चचोडा उपं दधात्यपस्परसं पृवैनंमेता भूता अमुष्मिं श्लोक उपं शेरेऽथों तनूपानीं रेवैता यर्जमानस्य यं द्विष्यात्तमुं पृदर्धस्यायेदेताभ्यं पृवैनं देवतांभ्य आ वृंश्वति ताजगार्तिमार्च्छ्त्युत्तंरा नाकसन्य उपं दधाति यथां जायामानीयं गृहेषुं निषादयंति तादग्व तत् (३२)

पृश्चात्प्राचींमृत्त्मामुपं दधाति तस्मौत्पृश्चात्प्राची पत्र्यन्वौस्ते स्वयमातृण्णां चं विकृणीं चौत्तमे उपं दधाति प्राणो वै स्वयमातृण्णायुंविंकृणी प्राणं चैवायुंश्च प्राणानांमृत्त्मी धंत्ते तस्मौत्प्राणश्चायुंश्च प्राणानांमृत्त्मौ नान्यामृत्तंग्मिष्टंकामुपं दध्याद्यद्न्यामृत्तंग्मिष्टंकामुपद्ध्यात्पंशूनाम् (३३)

च् यर्जमानस्य च प्राणं चायुश्चापिं दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टंकोप्धेय

सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या एषा वे देवानां विक्रांन्तियिद्विकणीं यिद्वेकणीं मृपदर्धाति देवानांमेव विक्रांन्तिमनु वि क्रमत उत्तर्त उपं दधाति तस्मांदत्तर्तउपचारोऽग्निर्वायुमतीं भवति सिमंद्धौ॥ (३४)

सम्भृतं यत्रांक्सवे यत्रांक्सव्सत्यंशूनमेणं वे द्वाविश्वाविश्वावाः
[७]
छन्दाङ्स्युपं दधाति पृशवो वे छन्दार्श्स पृश्नवावं रुन्धे छन्दार्श्स वे देवानां वामं पृशवो वाममेव पृश्नवं रुन्ध एतार ह वे युज्ञसेनश्चेत्रियायणश्चितिं विदां चंकार तया वे स पृश्नवांरुन्ध यदेताम्पदर्धाति पृश्नवेवावं रुन्धे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो वे गायत्री तेजं एव (३५)

स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसौ वै स्वयमातृण्णामूमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथौं प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजा-पंतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भवति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथो

मुख्तो धंत्ते मूर्धन्वर्तीर्भवन्ति मूर्धानंमेवैन र समानानां करोति त्रिष्टुम् उपं दधातीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियमेव मध्यतो धंत्ते जगंती्रु पं दधाति जागंता वै प्शवंः प्रशूनेवावं रुन्धेऽनुष्टुम् उपं दधाति प्राणा वा अनुष्टुप्प्राणानामुथ्मृष्ट्ये बृह्तीरुण्णिहाः पङ्कीरक्षरंपङ्कीरिति विषुंरूपाणि छन्दाङ्स्युपं दधाति विषुंरूपा वै प्शवंः प्शवंः (३६)

छन्दा रेसि विषुंरूपानेव पृशूनवं रुन्धे विषुंरूपमस्य गृहे दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना एवं वेदातिंच्छन्दसमुपं दधात्यतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा रेसि सर्वेभिरेवैनं छन्दोंभिश्चिन्ते वर्ष्म वा एषा छन्दंसां यदितंच्छन्दा यदितंच्छन्दसमुप्दधांति वर्ष्मेवैन रे समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्ये॥ (३७)

तेर्ज एव पुशर्वः पुशवो यर्जमान् एकेश्च॥३॥_____

नाग्निना व्यृध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावंभिः सन्तंत एवमेवैताभिर्ग्निः सन्तंतोऽग्निना वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्ता अमूः कृत्तिका अभवन् यस्यैता उपधीयन्ते सुवर्गमेव (३८)

अस्याग्निं वृंश्चीरन् यथ्सयुर्जं उपदर्धांत्यात्मनैवैन र् सयुर्जं चिनुते

सर्वाभ्यो वै देवताभयोऽग्निश्चीयते यथ्सयुजो नोपंदध्याद्देवतां

लोकमेंति गच्छंति प्रकाशं चित्रमेव भवित मण्डलेष्ट्रका उपं द्रियातीमे वै लोका मण्डलेष्ट्रका इमे खलु वै लोका देवपुरा देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमार्च्छंत्यग्निं चिंक्यानो विश्वज्योतिष् उपं द्रियातीमानेवैताभिलींकां ज्योतिष्मतः कुरुतेऽथौ प्राणानेवैता यजमानस्य दाध्रत्येता वै देवतौः सुवर्ग्यास्ता एवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेंति॥ (३९)

चुष्टिसनी्रुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार सादयति तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षति पुरोवातसनिरसीत्यांहैतद्वै वृष्ट्यें रूप र रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्धे संयानीं भिर्वे देवा इमाँ लोकान्थ्यमयुस्तथ्संयानीना संयानित्वं यथ्संयानीरुपदर्धाति यथाफ्सु नावा संयात्येवम् (४०)

पुवैताभिूर्यजंमान इमाँ ह्यों कान्थ्सं यांति प्रवो वा एषों-ऽग्नेर्यथ्संयानीर्यथ्संयानीरुपदर्धाति प्रवमेवैतमग्नय उपं दधात्युत यस्यैतासूपंहितास्वापोऽग्नि १ हरन्त्यहूंत एवास्याग्निरांदित्येष्टका उपं दधात्यादित्या वा एतं भूत्यै प्रतिं नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यांदित्याः (४१)

एवैनं भृतिं गमयन्त्यसौ वा एतस्यांदित्यो रुचमा दंत्ते यों-ऽग्निं चित्वा न रोचंते यदांदित्येष्टका उंपदधांत्यसावेवास्मिन्नादित्यो रुचं दधाति यथासौ देवाना रोचंत एवमेवैष मंनुष्याणा रोचते घृतेष्टका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद् घृतं प्रियेणैवैनं धाम्ना समंर्धयति (४२)

अथो तेर्जसानुपरिहार ५ सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेर्जो दधाति प्रजापंतिरग्निमंचिनुत स यशंसा व्यार्ध्यत स एता यंशोदा अंपश्यत्ता उपांधत्त ताभिर्वे स यशे आत्मन्नंधत्त यद्यंशोदा उपदर्धाति यशं एव ताभिर्यजमान आत्मन्धंत्ते पश्चीपं दर्धाति पाङ्कः पुरुषो यावनिव पुरुषस्तस्मिन् यशो दधाति॥ (४३)

एवं प्राप्नोत्यांदित्या अंधयत्येकान्नपंश्चाशर्च॥४॥

देवासुराः संयंत्ता आसन्कर्नीया एसो देवा आसन्भूया एसो-

भूया ५ सो ८भवन्वनस्पतिंभिरोषंधीभिर्वरिवस्कृदसीतीमामंजयन्त्राच्यर्स प्राचीं दिशंमजयत्रूर्ध्वासीत्युमूमंजयत्रन्तरिक्षसदंस्यन्तरिक्षे

परासुंरा यस्यैता उपधीयन्ते भूयांनेव भंवत्यभीमाँ ल्लोकाञ्जयित

सीदेत्यन्तरिक्षमजयन्तती देवा अभवन्न (४४)

भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंच्यो भवत्यपसुषदंसि श्येनसद्सीत्यांहैतद्वा अग्ने रूप॰ रूपेणैवाग्निमवं रुन्धे पृथिव्यास्त्वा द्रविंणे सादयामीत्यांहेमानेवैताभिलींकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्यां उपं दधात्यायुरेव (४५) अस्मिन्दधात्यग्ने यत्ते पर हन्नामेत्यांहैतद्वा अग्नेः प्रियं धार्म प्रियमेवास्य धामोपाँप्रोति तावेहि स॰ रंभावहा इत्यांह व्येवैनेन परि धत्ते पार्श्वजन्येष्वप्यैध्यग्न इत्याहैष वा अग्निः पार्श्वजन्यो यः

पश्चचितीकस्तस्मदिवमाहर्त्वया उपं दधात्येतद्वा ऋतूनां प्रियं धाम् यदंतव्यां ऋतूनामेव प्रियं धामावं रुन्धे सुमेक इत्याह संवथ्सरो

वै सुमेर्कः संवथ्सरस्यैव प्रियं धामोपाप्रोति॥ (४६)

प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परांपतृत्तदश्वोऽभवद्यदश्वंयुत्तदश्वंस्याश्रुत्वन्तं अंश्वमुधेनेव प्रत्यंदधुरेष वै प्रजापंति सर्वं करोति योंऽश्वमुधेन यजंते सर्वे एव भंवति सर्वस्य वा एषा प्रायंश्चित्तिः सर्वस्य

भेषुज सर्वं वा एतेनं पाप्मानं देवा अंतर्न्नपि वा एतेनं ब्रह्महत्यामंतरन्थ्सर्वं पाप्मानम् (४७)

त्रित् तरंति ब्रह्मह्त्यां योंऽश्वमेधेन् यजंते य उं चैनमेवं वेदोत्तरं वे तत्प्रजापत्रक्ष्यंश्वयत्तस्मादश्वंस्योत्तर्तोऽवं द्यन्ति दक्षिणतोंऽन्येषां पशूनाम्वैत्सः कटो भवत्यपस्योनिर्वा अश्वौं-ऽप्सुजो वेत्सः स्व एवेनं योनौ प्रतिष्ठापयति चतुष्टोमः स्तोमो भवति स्रङ्कृ वा अश्वंस्य सक्थ्यावृह्तत्तद्देवाश्चंतुष्टोमेनैव प्रत्यंदध्र्यंचंतुष्टोमः स्तोमो भवत्यर्श्वस्य सर्वृत्वायं॥ (४८)

सर्वं पाप्पानंमवृहह्वादंश च॥२॥----[१२]

उथ्सन्नयुज्ञ इन्द्राँग्नी देवा वा अंक्षणयास्तो॒मीयां अग्नेर्भागाँऽस्यग्नें जातान्रश्मिरितिं नाकुसद्भिष्छन्दार्शस् सर्वांभ्यो वृष्टिसर्नीर्देवासुराः कर्नीयारसः प्रजापंतरक्षि द्वादंश॥१२॥

उथ्मन्नयज्ञो देवा वै यस्य मुख्यंवतीर्नाकसद्धिरेवैताभिरष्टाचंत्वारि १ शत्॥४८॥

उथ्सन्नयज्ञः संवित्वायं॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥५-३॥

🔁 generated on October 26, 2025

Downloaded from

http://stotrasamhita.github.io | StotraSamhita | Credits